

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ

Y

REDACCIÓ

LLIBRERÍA ESPANYOLA

Rambla del mitj, 20.

BARCELONA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

PRÉU DE SUSCRIPCIÓ.

FORA DE BARCELONA.

Espanya, trimestre. 8 rals.
 Antillas (Cuba y Pto. Rico. 16 »
 Estranger. 18 »

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

LO BANQUETE DE BERLIN.

La taula es ample y bèn servida.

Alrededor hi ha varios convidats. Acaban de arreglar la Europa y avants de separarse volen celebrarho ab un festí.

Allá hi ha en Bismark ab la pipa als llabis, ocupant lo siti de preferencia. Está en actitut satisfeta, desmenjat, aixó sí; pero en disposició de fer los honors de la taula y d' esperar las postres, per donar un exemple de que es ell y ningú més qui remena las cireras.

L' Inglaterra 's frega las dents ab lo tobolló.

La Russia se las escura.

L' Austria fá gana, rosegant algunas olivetas.

Italia y Fransa se donen la mà per sota la taula, aquellas mans que feya ja tants anys que no encaixavan. L' horror se pinta en son semblant y sembla que 's diuhen:—Primer morir que tastar una engruna de pá d' aquest banquet malehit.

Pèl rededor de la taula 's passejan alguns gossos, Rumanía, Bulgaria, Servia, Montenegro, Grecia. Tots esperan los restos del festí.

La Turquía al veure 'ls, groga, espantada no fá més que moure las camas de un cantó al altre, de por de que l' hi roseguin las pantorriilas. Son uns gossos qu' ensenyan las dents y l' hi tenen antipatia.

Comensa lo dinar.

Sopa de sanch y llágrimas.

Inglaterra, Russia y Austria repeteixen. Bon apetit tenen los convidats.

Ni l' Italia, ni la Fransa 'n volen. No ha de llansarse aixís la sanch humana.

Després de la sopa un fregit saltat á la pólvora. Es un acreedor de Turquía, fregit de esperar que 'l paguin.

La Turquía exclama:—«Aquest es lo meu plat» y se 'l posa al davant.

Després del fregit un plat de peix. Es l' isla de Chipre.

Inglaterra 'l pren de las mans del mosso. Turquía estira las sèvas per alcansarlo; pero en Bismark que continua ab la pipota als llabis, l' hi clava una bocanada de fum, á la pobre Turquía l' hi vé la tos y quan recobra la vista 's troba ab que de Chipre no se 'n canta gall ni gallina.

Riallas entre 'ls convidats.

Riuen tots menos la Fransa y l' Italia, que tornan á estrenye 's las mans per sota de la taula. Sembla que 's digan:—«Amigas fins á morir.»

Portan un plat fet á l' inglesa: es una especie de filet: la sanch encare 'n raja.

Mirém la llista del menú:—Bulgaria al ast.

En Bismark lo pren y 'n fá dos trossos, mentres un dels gossos que rodan al rededor de la taula espera ansiós ab la boca oberta y remenant la qua.

Lo canceller dona 'l trós més xich á la Turquía, y 'l gros al gòs, que al rébre'l fuig corrents á un recó per devorarlo ab tota comeditat.

Després del filet un plat ab such. La carn es la Bessarabia; la salsa es la pantanosa Do-

brustcha.

La Russia se 'n apodera; lo gos de Rumanía ronca.

La distribució es feta en un moment: Russia 's queda ab la carn; Rumanía 's ha de contentar ab lo such, que llepa ab verdader deliri.

A la Russia encare l' hi queda gana. Treuen un plat ab tres beccadas cassadas al Assia, Ardahan, Kars, Batum: aquesta última la fá olorar als convidats; pero per fi se la cruseix igual que las altres dugas.

Surten després dos pollastres, la Bosnia y la Herzegovina.

L' Austria 'ls detura, 'ls embolica ab un full de diari y se 'ls fica á la butxaca.

Treuen desseguida un colomí. Es lo port de Antivari.

Montenegro qu' es un gos lleuger se 'n apodera de un salt.

Treuen un altre plat y la Servia fá lo mateix que 'l Montenegro.

Grecia rondina, grinyola, glapeix, remena la qua, 's frega ab Inglaterra:

—Calla, calla petit, l' hi diu aquesta: vé: entente directament ab la Turquía.

Tots los convidats estan tips: tots se posan repatallats á las cadiras, tots menos la Turquía que plora, menos l' Italia que mira de regull á n' en Bismark, menos la Fransa que no ha volgut tastar una engruna de pá.

Los gossos han fugit tots, tots menos la Grecia que ensuma á la Turquía y l' hi ensenya las dents.

¡Magnífich espectacle!

De un dinar aixís se 'n diu un arreglo. Ab un dinar aixís á l' Europa l' hi posan mitjas solas y talons.

Al aixecarse 'l convit cada hù se 'n vá pèl seu cantó, la Turquía ab crossas; la Russia, l' Austria y l' Inglaterra ab la tripa satisfeta: en Bismark torna á omplir la pipa.

La Fransa y l' Italia se abrassan.

L' Italia diu:—Soch tèva: aquest espectacle m' ha horrorisat; ja no tinch fé ab los vents del Nort.

La Fransa respon:—Jo hi he guanyat més que ningú, guanyant lo teu apoyo. Jo vaig ajudarte á fer l' unitat del teu país; ajudam tu á realisar la preponderancia de la rassa llatina...

—Ab tota l' ánima, diu l' Italia. Si alguna cosa fins are ho destorbava era 'l perill en que 't veyas de caure en mans dels clericals y restablir lo poder temporal del Papa.

—¡May! respon la Fransa ab resolució: la nostra aliansa tè un llás que ningú 'l trenca, la llibertat.

P. K.

També á Tárrega predican contra la Campana de Gracia.

Las donas principalment surten de l' iglesia ab lo cap plé de caborias y comensan á renyir ab lo seu marit, si 'l marit es aficionat á llegirnos.

D' aquí 'n neixen escenas de familia, enfados,y pecats. De modo que tots aquests carregan sobre 'l predicador que diu mal de la Campana.

Nosaltres no trobém més que un remey: qu' en lloch de comprarnos un número, 'n comprin

tres, un per ells, un per la dona y l' altre pèl predicador.

A Valencia un periódich vá ser condemnat per haver copiat un suelto de un altre.

A Madrid alguns periódichs acusats del mateix delictes varen ser absolts.

Aixó prova que la justicia pensa de una manera á Valencia y de un' altra manera á Madrid. S' entén la justicia conservadora.

Lo Sr. Aldecoa publica 'l célebre bando.

Lo Brusi exclama:—«Encare n' ha fet poch Sr. Aldecoa.»

Lo govern desaproba la conducta del gobernador; lo gobernador dimiteix y 'l Brusi encare está dejú de dir: «Ho sento.»

Francament Sr. Aldecoa: ¿no es veritat qu' es millor tenir enemichs com nosaltres, que amichs com en Brusi?

Una pintura de l' Espanya conservadora.

Las fincas embargadas pèl pago de contribucions son 300 mil,

Trescents mil taronjas escorregudas.

Per xó 'l govern no desisteix y 's queda ab las pells.

Lo marquès de Sandoal:

—«¿Perqué en Ruiz Zorrilla ha sigut expulsat de Fransa?»

Lo Sr. Romero Robledo:

—«Perque conspirava.»

—«Pero ¿no se ha fallat una 'causa que se l' hi seguia com á conspirador? ¿No se ha declarat que no tenia culpa? Luego 'l Sr. Ruiz Zorrilla podria tornar á Espanya...»

—«Está clar que sí.»

—«¡Ah! ¿Qu' enten per Espanya lo Sr. ministre? ¿Es Espanya Fernando Póo? ¿Son Espanya las Filipinas y las Marianas?»

¿Quin duple tè que son Espanya! Aixó es lo que voldria 'l govern, que tornés en Ruiz Zorrilla.

Per lo demés no vajan á Fransa, no vajan á veure l' exposició. Si 'l ministre ho sab, dirá que conspiran.

Ha dimitit lo Sr. Aldecoa.

Ha dimitit un comisionat de apremis del Ajuntament.

¿Y l' Ajuntament?

¿No l' hi diuhen res aquests exemples?

Per mí la dimissió del Sr. Aldecoa y la dimissió del comisionat de apremis fins parlan en castellá y diuhen:

—«Señores, por la puerta se vá á la calle.»

Se diu que 'l nou governador vindrá y ho arreglará tot.

En una paraula, 's diu que farà dissapte.

Si per cas que porti una escombra bèn grossa, perque hi ha molt per netejar.

Molt bè comensa 'l mes de Juriol.

Al dia 16, ja hi havia 16 periódichs denunciats.

Un cada dia.

Se comprén: lo mes de Juriol es lo mes de l' hidrofobia.

...Et videbat fantasmas et papus horripilantibus... (Liber septem sibellae.)

¡Mirin qu' es ocurrencia!
S' ha format una societat de Federicos, ab l' objecte de fer dir un ofici cada any y fundar un Monte-pio.

Vostés poden ser devots de Sant Federico; pero no s' en diuen. donchs se fastidian, han d' estarse mirant com los Federicos van a l' ofici y fundan lo Monte-pio.

Però 'm sembla que a la cofraria hi faltan dos Federicos célebres.

El Sargento Federico y 'l Ferdelico del Castell dels tres dragons.

A Castelló de Ampurias s' ha presentat una plaga de culebras.

¿Se arrastran?
Donchs ja sé que son: constitucionals.

La filoxera l' esperavan pèls Pirineus y s' ha presentat a Málaga.

D' aixó se 'n diu sortir de tras-cantó.

Y vamos a veure que dirán després de aquesta sortida 'ls que volian arrancar totes las vinyas del Ampurdá per evitar la propagació de la filoxera.

¿Qui havia de creure que un insecte tant menut havia de destruir los grans arguments dels sabis?

LA BONAVENTURA.

Al jardí dels desenganys
pren la fresca D.ª Espanya,
matant del l'è las passas
per entretenir la gana.

Mes seca que un carquinyoli
està la pobra y badalla,
trista com un estudiant
que al fi de curs reb carbassa.

De sas fundadas caborias
la distreu una gitana;
que l' hi din balandrejantse:
—¿Te la digo resalada?

Sense esperar la contesta,
la mà dreta l' hi demana;
mes sobtada la senyora
no sap pas com allargarla.

—No seas desahoria
que no lo hago por la paga,
guardate los cuatro cuartos,
ya sé que estás muy tronada
y que tienes lá mas deudas
que pelos tiene una jaca.

Ab rabons tant convinsentas
ja no dupta la sobtada,
y entregantse a la garena
pren paciencia, dupta y calla.

—En nombre de Dios comienze
y que él nos tenga en su gracia;
tus rayas están diciendo
que eres muy desgraciada,
que no hay en tu caja fondes
pero si fond's sobradas,
que a expensas de tus aberos
van muchos a visitarlas.

Tú tienes el génio pronto,
gritas mucho y no haces nada,
un Anto i no te quere
un Emilio te idolatra;
y a más me d cen las cruces
de tu mano descarnada
que van a hacerte un regalo
de palizas si no cambias.

No tengo más que decirte
guardate bien las espaldas.
Adios: si algo más deseres
siempre es tuya la gitana.»

Dit aixó va eirar qua
com volguentse dá importancia,
balandrejant com no gusi
en dia de marinada.

Però la polra senyora
que no sab lo que l' hi passa,
seguintla un tró: ab la vista
vá quedar sens dir paraula.

Plorant a mars torna a seure
lo lleó puja a sa falda;
la benaventura olvida
y altre cop las passas marta.

PERICO MATALEASÉ.

A París hi ha hagut una exposició de gossos.
Entre dos expositors hi havia la següent conversa:

—¿Y al gos de vosté no l' han premiat?
—No senyor.
—¿Es possible? Tant hermós qu' es...
—Es molt natural. Figuris que 'l Jurat n' estava enamoradíssim; pero amigo. quan passavan per examinarlo, se m' ha tirat sobre 'l president, l' hi ha clavat una caixalada y han acordat no donarli mes que menció honorífica.

La *Correspondencia de Barcelona* denunciada vuit dias després de la publicació de un article: primera denuncia.

Lo mateix periódich denunciat, tretze dias després de la publicació de un altre article: segona denuncia.

¡Ah! Aixó 'ns espanta.
Perque, senyors, no hi ha res més terrible que un fiscal de imprenta quan comensa a aficionar-se a l' escudella rescalfada.

Ja ha arribat lo nou secretari del govern civil.

Se diu Camprodon y 's fill del autor de la «*Tornada de 'n Titó*», de modo que ben mirat ab la «*Teta Gallinaire*» son germans.

A veure si al últim nos traurém la tristesa de sobre.

Y si 'l Sr. Camprodon mereixerá 'ls mateixos aplausos que totes las obras del seu pare.

En la revisió de quintos de una provincia.
Surten del quarto ahont son examinats los quintos y un dels metjes diu.

—Senyors, aquest home es una dona.
Y 'l capitá de la caixa exclama:
—Inútil per falta de sexo.

Los juhéus esperan la vinguda del Messias.
Y nosaltres esperém la vinguda del nou governador.

Los juhéus van errantes.
Nosaltres també.
Vostés dirán:—¿Es á dir que som juhéus?
Si senyors, som los juhéus que adorném los misteris de l' Espanya conservadora.

Un periódich vá dir que 'ls lladres al detenir lo tren-expres, de Valencia van atropellar als passatjers.

Y apesar de que aixó no es veritat y á pesar de que van limitarse a robarlos ab tot lo decoro degut; y á pesar de que tirarse sobre un periódich es cop segur, los lladres del Papiol, aquesta es l' hora que han deixat que 's propalés aquesta noticia falsa.

A un periódich que aixís desacredita 'l gremi, 'ls lladres havian de demandarlo per injuria y calumnia.

En una casa: Trucan. La criada vá á obri:
L' amo pregunta:—¿Qui hi há?
La criada:—Hi ha un cego que voldria veure'l.

Un professor de ball publica tot sovint un anunci y diu qu' ensenyará gratis als pobres.
¡Molt ben pensat!
Es clar ab la tripa vuyda que han de fer los pobres.
Vinga fer tercerillas!

Una frasse:
Lo Sr. Perez Cossio ha sigut nombrat governador de Barcelona.
Déu l' hi donga més llum que al Sr. Aldecoa.

Deya 'l Sr. Leon y Castillo en plé Congrès:
—¿Per hont hém d' entrar al poder si se 'ns tancan totes las portas?
Y contestava un diputat de la majoria.

—¿Per hont? Per la gatona.
Aquest diputat de la majoria tenia rahó. ¿Qué son los constitucionals al cap-de-vall?
Uns gats dels frares.

L' última vista de la *Correspondencia* ha tingut lloch á porta tancada.
¡Vaya una vista més cega!

Cosas de la filoxera:
La filoxera rosega las arrels dels ceps, es á dir are com are fá com los carlins, treballa sota terra.

Una observació:
La filoxera primer qu' en lloch s' ha presentat a Málaga.

De Málaga vá sortirne en Cánovas del Castillo.
De modo que are es ocasió de dir:
Ojo por ojo, diente por diente, filoxera por filoxera.

Diu que un dels principals remeys contra la filoxera es lo sulfuro de carbono.

Potser sí, tot podria ser. Jo si fos del govern faria la proba.

Enviaria á Málaga un governador *sulfurat*.
Per exemple lo Sr. Aldecoa.

Y no 'u duptin, si ell no l' acababa, ningú més l' acabaria.

Si tenia tant garbo en acabar ab ella, com en acabar ab los periódichs, fins mereixeria 'l titol de gran exterminador de la filoxera.

Llegeixo en los periódichs.
«Lo Sr. Sabater ha sortit de Madrit y vá á Barcelona.»—«Lo Sr. Sabater ha sortit de Barcelona.»—«Lo Sr. Sabater ha tornat á sortir cap á Barcelona.»—«Lo Sr. Sabater se proposa arreglar la qüestió del gás.»

Sr. Sabater, per mor de Déu.
Miri que la qüestió del gas no s' arregla ab sabatillas ni ab botinas.

O sino vosté mateix digui ab franquesa ¿qué n' ha tret de tantas anades y vingudas?

Que tot s' ha quedat de la mateixa manera, que á la nit no s' encén un metxero, en fi senyor Sabater, qu' está de pega.

Creguim á mí: *Zapatero á tus zapatos*.

Un home tronat demana limosna y diu:
—Caritat per un pobre cego.

—¿Pero es possible que ab uns ulls tant bonichs vosté no hi veja?

—Es que hi veig.

—¿Y donchs perque diu qu' es cego?

—¿Perqué dich que soch cego? Perque vaig gastarme tota la fortuna en paper del Estat.

¿Ha vist vosté una ceguera més terrible?

Lo *Solfeo* ha publicat unas profecias dels 15 anys qu' en Cánovas ha de ocupá 'l poder.

D' any en any van succehint desastres. robes, emigracions. Espanya 's queda aislada fins que arriba l' any 93.

En aquest any alguns viatjers alemanys que han sentit parlar de un país anomenat Espanya desembarcan en lo cabo de Machichaco, tardan vuit mesos á arribar á Madrit y quan hi arriban no troban mes que un habitant: en Cánovas que sentat en la poltrona ministerial está llegint la *Política del any 86*, periódich que continua repetint: *¡Todo va muy bien!*

Si en Cánovas continua en lo poder, la profecia es molt fundada.

Lo *Correo Catalá* diu que Hoedel que atentá contra la vida del emperador de Alemania es un *hejalatero*.

No es exacte 'ls *ojalateros* no son los que tiran cops de revolver contra un emperador, sino 'ls que diuen *¡ojalá!* que l' hi tiri!

Y l' ofici d' *ojalatero*, ja 'u sab lo Correu, es un ofici carlí.

Un lladre que vá entrar en un pis se defensava dihent que ell no havia robat uns cuberts de plata, sino que 'ls havia presos á titol de préstamo.

—Llavors perque no vá deixar un recibo, li preguntavan.

—Perque no sé de lletra.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endavinallas dignas d' insertarse 'ls ciutadans Pau Sala, A. F. (a) Marranya, Jenani, Gas ó Meiros. Poeta retirat. Diamant, Vicens Sedassos, F. Flos, Doloretas cafetera y Federal.

Las demás que no 's mencionan no 'ns serveixen, com y tampoch lo qu' envian los ciutadans Nano Patarrell, F. Ferrer, S. Conde, Simon-t, R. Picojis, X. X. X., P. Rius, Comerciant de rosquillas, Titella y C.ª, F. Serra Camas, A. Arresanini, Ben home Llorensch, C. Lohip, Guayia teuladas, L' Ayquar, S. Gomila, D. Joan de Serralonga y Urbano Costa.

Ciudadá F Alegre Es un asunto massa de localitat.—F. Teboll y Alledray: Insertarem lo logogrifo.—Gas ó metros: Idem. lo geroglífich.—Aixerit: Hi anirán las poesietas.—Fadri de Sau: Idem lo trenca clocas.—Xaponi: Lo mateix que 'l séu y la caboria.—Nyela: Hi anirá 'l trenca-clocas.—Fili Cró: Publicarem un geroglífich.—Vicens Sedassos: Hi anirá la mudansa.—Doloretas cafetera: Idem lo trenca-clocas.—F. Flos: Hi anirán los tri-nguls.—Poeta retirat: Insertarem l' anagrama.—Jenani: La conversa hi anirá.—A. F. (a) Marranya: Idem la de vosté.—Trencalós: Publicarem lo trenca-clocas.—Llum oncle: Idem los geroglífichs.—R. Borolau: Publicarem la sinonimia y la conversa.—Treboll: L' una poesia ó no vol dir res ó vol dir massa: l' altre es molt llarga, y si bé la varem admetre, segons vosté diu, es defectuosa: trenca versos y més conceptes.—Manel Quintana: Sentim que per haver rebut tart la seva carta no poguém complaure 'l.

SOLUCIONS.

À LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.ª—Comare.
2. ID. 2.ª—Governadó.
3. ENDAVINALLA.—Cancan.
4. MUDANSA.—Pals.—Cals.—Mals.
5. QUADRAT DE PARAULAS.—B A L A
A M O R
L O M A
A R A Y
6. SINONIMIA.—Pau.
7. TRENCA-CLOSCAS.—Cadaqués.
8. PROBLEMA ARITMÉTICH.— $1+1+11=13$.
9. CONVERSA.—Carlota.
10. GEROGLÍFICH.—El temps passa y la Joana balla.

Ha endevinat totes las solucions Colimosí; n' ha endevinadas 7. Jenani, 6. Diamant, Pau Sala y Llum-Oncle; 5. C. Loñip, Argisnou y Bon home Lloretench; 4. A. F. (a) Marranya, Federal y Frençalós y 3 ne mes Doloréas cafeiera y Francisco Gas-ull.

XARADAS

I.

Ma primera, es negació,
una nota la segona,
y lo qu' es á Barcelona
cap una hu tres hi tinch jo.

Per dos hu que 'ns descuidem,
si no tenim molta manya,
creume, lector, aquí á Espanya
sense tot nos quedarem.

VICENT SEDASSOS.

II.

La total á la hu segona
una hu tercera m' enviá
dientme que si jo en persona
la passaria á busca.

J. ROSSELLÓ.

ENDEVINALLA.

Corro per tot Barcelona,
no soch cotxe ni caball
y tinch un amagatall
que no 'm veu may cap persona.

Fa algun temps que m' aborreixen
pel capriche d' uns senyors;
tots los que de mi 's serveixen
ja á usarme se resisteixen.
Ja sabrán qui soch lectors.

JENANI.

MUDANSA.

Anant á la vinya un dia
sentadet s' bre d' un tot
pel mateix camí estré tot
vaig veure en t' t que venia.
Retirám va ser precis
perque 'l tot pogués passar
y aixó un tot me feu xafar
que ne 'm va fer gens felis.

MORATILLA.

QUADRAT DE PARAULAS.

Aquets punts substituïts per lletres tenen de dir lle-gits vertical y horizontalment la 1.ª ratlla lo que usen los poetas; 2.ª una cosa que atrau; 3.ª lo que ha tingut tothom y 4.ª un dels jutjes de Jesús.

SIMONET.

CONVERSA.

—¿Que tal Peret?
—Jo com sen pre. sense feina.
—Donchs si 't convingués, jo 't sé una colocació.
—¿De qué ac'ba?
—Calla que no m' en recordo.
—¿Bo!
—Ah, si. ab un magatzem de... de lo qu' hem dit entre tú y jo.

PAU GRI-PAU.

TRENCA-CLOSCAS.

Alicant, Toledo, Albacete, Salamanca, Almeria,
Soria, Granada.

Colocar aquets noms en columna de modo que las primeras lletres digan el nom d' un home polítich.

LLUM-ONCLE.

GEROGLÍFICH.

D

Prim, Fernando VII

y

Emperador d' Alemania. S.

K

PLENA

UN OSCURANTISTA POBRE.

ANUNCI.

MEDICAMENTS DEL DR. WOOM

(NORT-AMERICÁ.)

AIXAROP

ANTIDIARREICH Y ESTOMACAL.

Cura radicalment tota clase de diarrea, catarro del estómach é intestinos, cólich nerviós, dolor d' estómach y de ventre, vomits y pujes.

AIXAROP-LACTIFICH.

PER AUMENTAR LA SECRECIÓ DE LA LLET
DE GRAN INTERÉS PER LAS MARES Y DIDAS.

AIXAROP-LACTIFICH.

AIXAROP-LACTIFICH.

Aquest aixarop te la propietat d' augmentar la cantitat y calitat de la llet, y desperta la gana tant en los ncys com en las mares ó didas que 'l prenen; 'ls cura també la diarrea, 'ls vomits, 'ls cuchs y lo catarro.

BARCELONA

Únich dipòsit: Carrer Petritxol, 2, botiga.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mítj.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, fill, Arch del Teatro, 21 y 23.

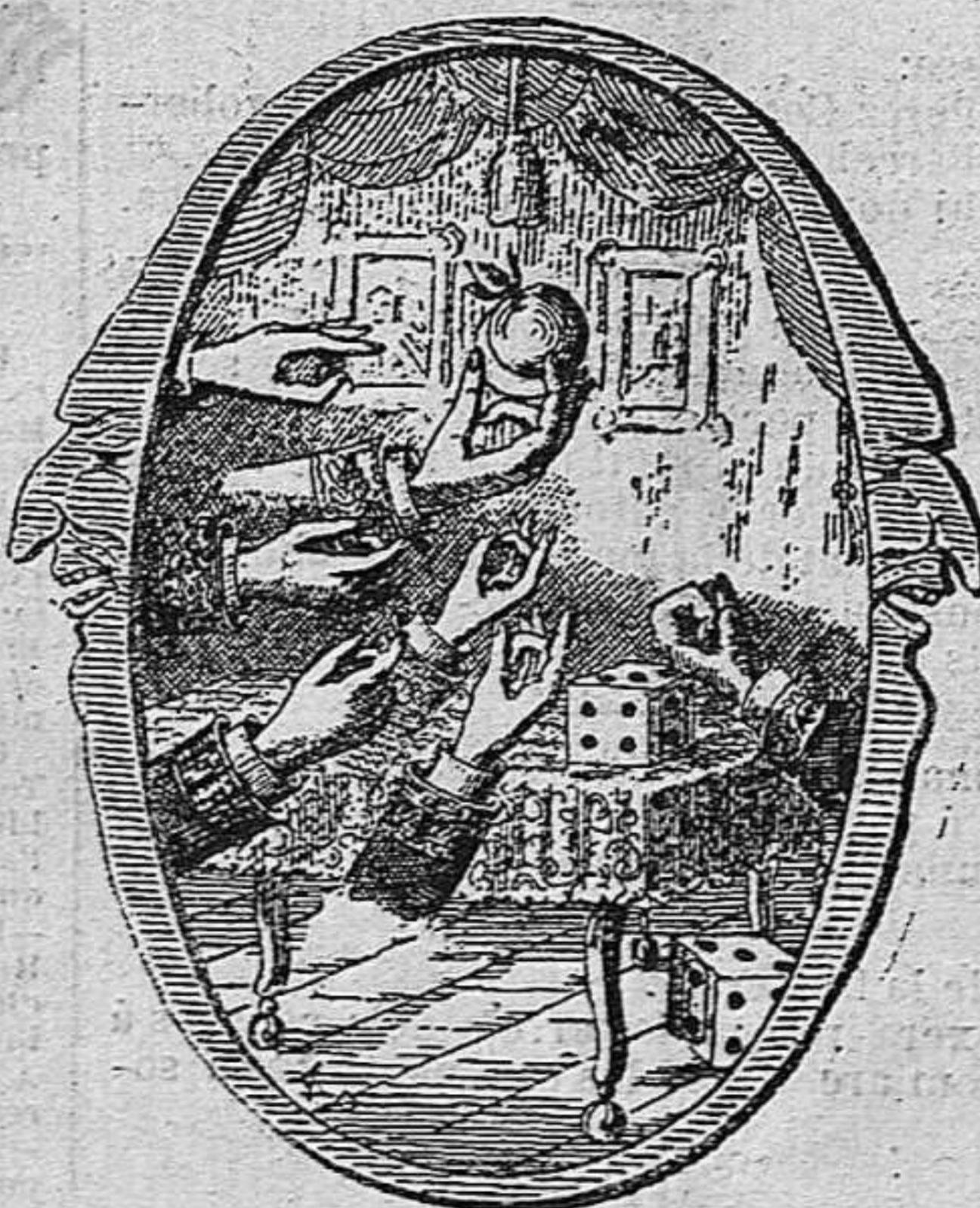
ENTRETENIMENTS.—LO QUE 'S VEU Y LO QUE NO 'S VEU.

L' astrolech confús.

¿Ahont es la lluna?

La qüestió.

¿Ahont es?

Lo taverner amohinat.

¿Ahont es la mesura?